

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg tror, at hr. Helge Adam Møller har været beskæftiget med noget andet end at lytte efter, da jeg holdt min ordførertale, det er jo fair nok, eller også er det ud fra devisen: Man hører det, man gerne vil høre.

Det, jeg rent faktisk gav udtryk for, var en generel bekymring: Hvad bliver det for nogle fængsler, hvordan kommer det til at gå med miljøet i vores fængsler, hvis vi bare gør det her? Det synes jeg er rimeligt at gøre sig nogle overvejelser over, inden man griber til de her ting. Det var den ene vurdering, jeg lagde frem.

Det andet var, jeg så tillod mig at sige, at jeg ikke forstår, hvad det er, og jeg savner stadig væk begrundelsen, også fra hr. Helge Adam Møller, men jeg håber, at vi kan få det afdækket under udvalgsarbejdet. For når vi tager § 24, stk. 3, står der faktisk i forhold til aktindsigt: »Begrundelsens indhold kan begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til denne til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private eller offentlige interesser«.

Så er det bare, at jeg stiller spørgsmålet: Hvad er det, der gør, at den ikke har kunnet bruges, for man har altså rent faktisk muligheden for at kunne lade være med at bruge aktindsigten. Og det er dér, jeg synes, at det dog er rimeligt, at vi ved, hvad årsagen er til, at den ikke bliver brugt:

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det, der bringer mig herop, er hr. Helge Adam Møllers sidste meget voldsomme udtalelse, for én ting er, at vi er uenige om nogle ting – det er vi så tit – men jeg synes ikke, at hr. Helge Adam Møller skal tage Fængselsforbundet til indtægt for alle de ændringer, der står i det her forslag.

Der er altså også begrænsninger af muligheden for udgang, for muligheden for weekendophold og indsnævring af de personer, man besøger, og der har kriminalforsorgens folk udtrykkelig sagt: Fratag os ikke de muligheder, vi har for at holde en ordentlig disciplin i fængslerne. Hvis vi får mindsket adgangen til frigang og til udgangstilladelse, så mister vi et meget, meget væsentligt våben i muligheden for at holde disciplin i fængslerne.

Det her er ikke et ønske fra kriminalforsorgens folk. Noget af forslaget er det, det erkender jeg blankt, men ikke det her.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg er næsten stensikker på, at jeg om dem, der havde henvendt sig i efteråret om det med aktindsigt, sagde Dansk Fængselsforbund, og det er jo noget andet end kriminalforsorgen. Jeg ved godt, at de fleste af dem, der arbejder i kriminalforsorgen, kommer fra Dansk Fængselsforbund, men der er jo også andre. Men det var altså Dansk Fængselsforbund, som gentagne gange har bedt om det. Og det er jo rigtigt, som fru Lissa Mathiasen citerer, at der kom denne lille forbedring, men vi ved altså fra dem, der skal anvende den i det daglige, at de stadig væk ikke synes, at den er god nok. Det hænger jo bl.a. sammen med, at det beror på en konkret afvejning, og en konkret afvejning kan altså afvejes til den ene eller til den anden side. Derfor vil vi godt have det forslag, som er her, og som også var anbefalet af et flertal i Straffelovrådet, og som Dansk Fængselsforbund ønsker. Dét vil virke.

Kl. 19.15

Så spørger fru Lissa Mathiasen, hvordan der skal blive i vores fængsler? Ja, jeg må da indrømme, at der bliver noget bedre, end der var under den gamle regering. Jeg behøver vel ikke minde om dengang – jeg kan ikke huske, om fru Lissa Mathiasen var med, men jeg tror det – da vi med den daværende justitsminister Bjørn Westh i spidsen besøgte Vridsløselille Statsfængsel. Midt om formiddagen nede i kælderens måtte justitsministeren, fængselsdirektøren, Bjørn Elmquist, jeg selv og andre skræve over de der to yngre mænd, der kl. 11.00 om formiddagen lå sanseløse på gulvet nede i arbejdssalen, ikke berusede, men påvirkede af narkotika. Det løftede fængselsinspektøren ikke så meget som et øjenbryn over og heller ikke justitsministeren, og det var sådan normal praksis.

Der bliver jo nemlig nu også sat markant ind over for at få narkoen ud af de danske fængsler. For forudsætningen for, at man kan blive resocialiseret, er jo, at man ikke bliver narkoman, mens man er i fængsel, men vi må prøve på at gøre noget effektivt. Og der må vi konstatere, at det havde den gamle regering meget, meget lidt vilje og evne til at gøre noget ved.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil starte med at gøre opmærksom på, at i den seneste henvendelse til Retsudvalget fra Dansk Fængselsforbund var de også bekymrede